

Totes les figures de la imatgeria de Girona les podeu veure a l'aparador de la Festa del Museu d'Història de Girona

El Tarlà de l'Argenteria

El mes d'abril ens obliga a fer una pausa en la descripció dels capgrossos de la ciutat. És el mes de les Festes de Primavera. L'abril, quan a la rambla de la Llibertat es dona cita el major nombre de llibres i roses, al bell mig del carrer de l'Argenteria, apareix any rere any la figura que representa un dels personatges més carismàtics de la ciutat, el Tarlà.

Ser un taral·lirot, ser un eixelebrat, tenir un punt de beneitò o de beneiteria. Els mots *tarlà* a Girona, *taral·la* al Penedès i *tararot* a la Terra Alta enclouen un sentit de bogeria i poc enteniment, com el *taral·lirot* a Barcelona.

Els veïns de l'Argenteria celebraven la seva festa pels volts de sant Agustí, a finals d'agost. Un dels principals actes de la festa, antigament, era l'elecció del rei de la broma, que tenia una certa similitud amb el rei dels bojos, al qual s'exigia que fes tantes bogeries com fos possible. L'elegit, per vot popular, com el millor era batejat amb el nom de Tarlà.

“Un altre detall de la festa consisteix en certes oposicions anunciades a veus prèviament per mitjà del pregó perquè surti un tarlà de carn i ossos, encarregat de divertir i capitanejar els veïns, que el dia següent, a la festa, ixen a fora a celebrar un «gaudeamus». A l'efecte es prepara un empostissat sobre el qual els opositors mostren els seus mèrits i destresa a manejar una espasa o una escombra a tall de tambor major, sortint elegit, regularment, el més lleig dels contrincants i que més ridícules ganyotes sap fer.

Després se li embruta la cara per fer-lo encara més lleig; i armant-lo d'un sabre molt gros, se'l col·loca en un carro, assegut en una cadira de braços vestit, per un regular, de rei moro, sota un dosser de canyes verdes i de banderes. Precedit d'una banda de trompetes i tambors, i seguit dels veïns del carrer, surt amb la comitiva a un determinat punt dels afores per celebrar l'indispensable berenar amb el nom de «feixina».

Tot i així, en l'actualitat el més difós és una versió més romàntica, la llegenda del Tarlà.

Tarlà de principis i mitjans del segle XX

Totes les figures de la imatgeria de Girona les podeu veure a l'aparador de la Festa del Museu d'Història de Girona

La llegenda del Tarlà

Diu, aquesta, que fa molts i molts anys la ciutat de Girona va patir un greu episodi de pesta, que s'acarnissà principalment al carrer de l'Argenteria i, perquè no s'encomanés més enllà d'aquest indret, el carrer es va posar en quarantena i s'aïllà de la resta de la ciutat amb tanques de canya en els dos extrems. Els veïns estaven tristos, avorrits i emmalaltits, i un veí, desafiant tot l'ambient lúgubre i gris, va començar a fer tombarelles, cosa que els va distreure i divertir. Per recordar aquell positiu personatge, es va construir un ninot que, penjat d'una barra giratòria, imitava les acrobàcies i facècies d'aquell bon veí del carrer de l'Argenteria.

El Baró del Tarlà

El 27 de setembre de 1902, quan colles de bestiar de tot Catalunya es van aplegar per omplir els carrers de Barcelona en el que seria la primera celebració oficial de les festes de la Mercè d'aquella ciutat. Venien de diferents barris de Barcelona, però també des de la Bisbal, Igualada, Valls, Olot o Berga. La figura que representà Girona fou el Tarlà, i per aquest fet, la gent del carrer dels Carders el varen nomenar Baró del Tarlà i l'obsequiaren amb una medalla.

Altres figures similars al Tarlà

Volantín de Tudela

Gerturdis, Pablo i Cleopatra de Morella

Furtaperes de Graus

L'home da la Barra de Tàrrega

Bibliografia

Gerona Popular - Joaquin Pla Cargol

El Tarlà de Girona i les festes del Carrer de l'Argenteria - Pep Vila

Llegendes i Misteris de Girona - Carles Vivó

www.girona.cat

 @girona_cat

 /ajuntamentdegirona